

De barsten in het landschap: een collage

Over smaak valt niet te twisten. De redactie trok de wereld in op zoek naar elementen in het landschap die in feite oerlelijk zijn. Toch willen zij deze elementen aanprijzen, omdat zij het als een verfraaiing van het landschap zien en het graag meer zouden willen tegenkomen in stad en land. Kortom, ik wil, ik wil, wat jij niet wilt...

Peter Davids

Masterstudent Spatial Planning
Peter.davids@wur.nl

'De afwezigheid van een barst in de schoonheid is zelf weer een barst'. Vaak maken de oneffenheden een product helemaal af. Nog maar enkele weken geleden was de nieuwe cd-box van de Beatles groot in het nieuws. Alle opgepoetste platen werden opnieuw uitgegeven in oude – niet opgepoetste uitgave.

De kneuterige tekeningen van Anton Pieck worden gewaardeerd om de huisjes die werkelijk geen rechte lijn lijken te bevatten. Tijdens de bouw van de huisjes in de Efteling werd de bouwvakkers eerst een goede neut gegeven, zodat de huisjes eveneens

schots en scheef zouden wezen.

Maar is dat nou mooi? De meningen verschillen. Alleen echte Beatles-fans kopen de zoveelste nieuwe cd-box en Anton Pieck is kneuterig en kitsch. In het landschap willen we dit graag ook terug zien. Niet iedere stadscentrum heeft een botox-behandeling nodig in de vorm van prachtige betegeling en chique meubilair. Daarom verzamelde de redactie een collage van landschapsfoto's van landschapselementen die doorgaans niet als mooi, toch gaat er een romantiek in schuil. Ze vormen de barsten die de schoonheid meer glans geven. Oordeelt u zelf.

Graffiti in de openbare ruimte, Hamburg [Ricky van Lingen]

Een voorbeeld is het gebruik van graffiti. De een vindt het een verwaarlozing van de openbare ruimte, de ander beschouwt het als vorm van kunst, zorg voor de eigen omgeving. Het geeft expressie in de openbare ruimte. De omgeving niet altijd naar wens en daarom wordt die door de bewoners aangepast en toegeëigend. Het is echter wel zo dat er meerdere mensen gebruik maken van de openbare ruimte en deze mensen verschillende wensen hebben.

Een ander voorbeeld is de verpauperde kavel in Dresden. Terwijl overal langs snelwegen bedrijventerreinen schreeuwerig worden aangeprezen, gebeurt het met dit stukje grond in alle bescheidenheid. Wie eine verzauberte Prinzessin... Projectontwikkelaars mogen vaker zo poëtisch schrijven over hun verkoopwaar.

Verkoopzuil van een kavel, Dresden [Peter Davids]

Polder zeedijk, Groningen [Jorrit Noordhuizen]

Een minder romantisch beeld zijn de strakke lijnen van het agrarisch landschap langs de kust van Groningen. Vaak verguisd om zijn kaalheid en saaiheid, in dit geval gewaardeerd om zijn eenvoud en helderheid.

Op deze markt in Oekraïne is de menselijke flexibiliteit en inventiviteit in de omgang met een niet-ideale ruimte iets prachtigs. Het is een voorbeeld waarom het maken van een Utopia dagdromen moet blijven: in een klinisch schone kraam zou het vlees als bloederig en slecht worden beschouwd, terwijl hier de grofheid op z'n plaats is.

Markt, Oekraïne [Leonoor Akkermans]

Skyline, Amsterdam [Sanne Broekhof]

Aan de rand van de stad vormen de strakke gebouwen in de skyline van Amsterdam een mooi contrast met heldere watervlakte en het dansende riet op de voorgrond. De stad en natuur versterken elkaar, zoals de complementaire kleuren groen en rood elkaar versterken.

Vervallen graansilos in Riez, Frankrijk [Sjoerd van Telgen]

Een vervallen en verlaten graandistributiepunt aan de rand van het dorpje Riez vormt een dramatisch beeld van eenzaamheid en verwaarlozing. Tegelijkertijd is deze volhardende monoliet een spoor uit het verleden, een symbool van tijden dat de agrarische industrie hier volop draaide.

Tot slot, het Grevelingenmeer. De windmolens aan de horizon worden vaak niet gewaardeerd aangezien zij het gevoel van oneindigende openheid wegnemen. Het is echter ook te waarderen dat deze reuzen de horizon bewaken. Ze laten het belang en het nut van het gebied zien.

Grevelingenmeer [Joeri Meliefste]